

- 1 -
THOM

‘In de mane...’

‘...sijn.’

‘In de mane...’

‘...sijn.’

‘Klom ik op het trapje naar het raam...’

‘...kosijn.’

‘Maar je waagt het niet, nee, je waagt het niet. Zo doet een ...’

‘Vogel.’

‘En zo doet een ...’

‘Vis.’

Als bij de lege plaats aan de overkant een auto met caravan aan komt rijden, voer ik het tempo van mijn gitaarspel een beetje op. Ik wil dit tweejarige monstertje in haar bed hebben voordat ik haar er niet meer in krijg. Het is een ramp om Sophie hier op de camping in de middag in slaap te krijgen. Ze is veel te nieuwsgierig naar alles wat er te zien en te beleven valt. Een liedje met de gitaar helpt waarschijnlijk wel. Zodra haar handjes het ‘rombom’-gebaar hebben gemaakt, leg ik mijn gitaar op de campingtafel en til haar de tent in.

Ze lijkt tevreden met haar knuffeldoek te gaan liggen, duim in haar mond. Ik ga weer voor de tent zitten en tokkel zachtjes op mijn gitaar.

Ondertussen werp ik af en toe een blik op de overkant van

het pad en zie hoe de nieuwe overburen zich installeren. Vaak is het een heel spektakel om mensen aan te zien komen op hun vakantiebestemming en hoe ze vervolgens hun hele hebben en houden opzetten en uitpakken. Bij deze mensen gaat het er vrij rustig aan toe en loopt het gesmeerd.

Ik zie twee volwassenen met een zoon en een dochter. Of zijn die twee een stelletje? Maakt niet uit. Ik concentreer me weer op mijn gitaar en schrijf wat hersenspinsels op voor een nieuwe songtekst.

Mijn moeder is samen met mijn andere zusje, Eva, naar het zwembad, dus ik heb het rijk alleen nu Sophie ligt te slapen.

Wij hebben gisteren het reizen en het opzetten van ons tentenkamp doorstaan, al moet ik toegeven dat het dit jaar alweer makkelijker ging dan vorig jaar. Toch zou mijn moeder niet alleen met mijn kleine zusjes met de vouwwagen op vakantie kunnen. Voorlopig vind ik het best om mee te gaan en zo een paar weken wat meer tijd met hen door te brengen.

Naast de caravan worden bij de overburen twee Quechua-tentjes opgezet. Geen stelletje dan waarschijnlijk. Broer en zus lijkt trouwens ook niet helemaal logisch, want het meisje heeft in tegenstelling tot de anderen een licht getinte huid. Ik haal mijn schouders op en bedenk dat ik niet op zou moeten kijken van ingewikkelde of samengestelde gezinnen. Tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder de uitzondering dan de regel, lijkt het wel.

'Hé Thom! Ik dacht al te zien dat jullie er weer waren.'

Als ik opkijk, zie ik Ruben voor me staan. 'Hé gast. Goed je te zien.' Ik sta op om hem te begroeten en geef hem in een halve omhelzing een klap op zijn rug. 'Heb jij je draai hier al een beetje kunnen vinden?' Ik heb Ruben ruim een jaar geleden ontmoet in Rotterdam, waar hij woont en ik studeer, maar inmiddels ook woon.

'Ja hoor, helemaal perfect. Dit jaar is het nóg beter dan de vorige jaren.' Met een grijns gebaart hij achter zich. Een paar meter verderop zie ik Marscha onze kant op komen lopen.

'Ja, dat zal wel. Je keek er heel erg naar uit om de hele zomer samen met je meisje hier te zijn. Dus blijkbaar hebben jullie elkaar nog niet de caravan uit gevocht?'

Hij grinnikt. 'Echt niet.'

Inmiddels is Marscha erbij komen staan. Ze slaat haar armen om Rubens middel en glimlacht vriendelijk mijn kant op, waarna we elkaar begroeten. Het valt me op dat ze er goed uitziet, minder ... breekbaar dan vorig jaar.

'Ik had verwacht dat je gisteravond wel met je gitaar bij het kampvuur zou opduiken,' merkt Ruben op terwijl hij zijn kin naar me optilt.

'Nee, man. Tegen de tijd dat we eindelijk de boel een beetje op orde hadden, had ik het wel gezien en ben ik op tijd mijn nest in gedoken.'

'Alles oké met de meisjes?'

'Ja, prima. Fietje ligt te pitten en mijn moeder is met Eva naar het zwembad.'

Ruben knikt en kijkt naar de overkant. 'Nieuwe burens. Een van de laatste plekken die nog leeg was. Vanaf dit weekend is de camping vol. *Complet*.'

'Dat dacht ik al. Iris had het razend druk toen we gisteren in de receptie waren om in te checken.'

'Ja, klopt. Het is goed om haar er dit jaar weer bij te hebben. Zeg, kom je vanavond nog wel? Ik moet aan de slag nu, maar zou het leuk vinden om even bij te kletsen.'

'Prima, zie ik je daar.' Ik kijk hen na als ze weglopen en realiseer me hoe gelukkig ze er samen uitzien. Vorige zomer leerde

ik Marscha hier op de camping kennen, maar sindsdien heb ik haar niet meer gezien. Ruben zag ik wel af en toe in Rotterdam en soms appten we elkaar. Ik heb wel begrepen dat het soms niet zo lekker ging tussen hen, maar blijkbaar is dat allemaal achter de rug.

Rond een uur of elf loop ik naar het kampvuur. Mijn gitaar neem ik vanavond niet mee, geen zin in. Eerlijk gezegd heb ik ook geen zin om naar het kampvuur te gaan, maar aangezien ik het Ruben heb beloofd, ga ik toch even kijken. Als ik op het achterste deel van de camping aankom, zie ik Ruben en Marscha al bij het vuur zitten. Ook Henri - een Franse jongen die op de camping werkt en die ik van vorig jaar ken - zit op een van de boomstammen rond de vuurplaats. Naast Marscha zit Sara. Zij komt ook al meerdere jaren op de camping en vorig jaar kreeg ik de indruk dat ze meer dan gewone interesse in me had. Het is een leuke meid, maar meer dan dat kan ik er niet van maken. Ze is trouwens ook veel te jong voor me, schat ik in. Ik weet eigenlijk niet eens hoe oud ze is.

Eerlijk gezegd is dat wel iets waar ik een beetje tegen opzie deze vakantie; er zijn steeds minder jongelui van mijn leeftijd. Ik ben negentien, bijna twintig, en ik merk dat ik minder aansluiting voel bij de vele vijftien- en zestienjarigen op de camping. Dus een avond bij het kampvuur vind ik best, maar ik denk niet dat ik hier deze vakantie verder vaak te vinden zal zijn.

‘Hé, daar hebben we onze muzikant,’ roept een van de meiden van vorig jaar. Geen idee hoe ze heet.

Ik steek mijn hand ter begroeting op. ‘Vanavond even niet. Mijn gitaar ligt veilig in de koffer.’ Ik loop om de kring heen om bij Ruben en Marscha te gaan zitten.

‘Hé Thom. Leuk je weer te zien.’

‘Hoi Sara. Jij ook weer hier?’ Ik glimlach naar het meisje dat naast Marscha zit.

‘Yep. Mijn moeder en stiefvader wilden dit jaar naar een andere camping, maar ik heb hen overgehaald om nog een keer hierheen te gaan. Ik wilde Marscha heel graag weer zien.’

Ik knik en plof naast Ruben op de boomstam om ook Henri te begroeten. Vervolgens draai ik me naar Ruben en vraag hoe hij uiteindelijk zijn eerste studiejaar heeft afgerond. We kletsen over van alles en nog wat en zo kabbelt de avond rustig voort. Als Ruben en Marscha aan het begin van de nacht opstappen, besluit ik ook mijn slaapzak op te zoeken.

Terug bij mijn tent gekomen, zie ik dat in het tentje van het meisje aan de overkant nog licht brandt. Ik kijk op mijn horloge. Die is nog laat wakker.